

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

Svmmarivm Homiliæ Decimæqvartæ Seqventis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

S V M M A R I V M

HOMILIE DECIMÆQVARTÆ SEQVENTIS.

¶ §. 1.

b §. 2. 3.

c §. 4.

d §. 5. 6.

7. 8.

e §. 9. 10.

11. 12. 13.

f §. 14.

g §. 15. 16.

17.

h §. 18.

i §. 19. 20.

PRÆGRIBIT præsens Euangelium, obedientiam exhibendam Prælati, etiam discipulis: a Sex articuli disputantur. Primus: quod semper fuerit necessarius, & obligatorius in omnibus statibus ordo ad superiores, qui iubeant, & inferiores, qui obediant. b. Secundus: quod hoc in hoc statu spirituali sit magis particulare. c. In quo necessaria fuit cathedra visibilis, secuta & certa. d. Tertius: Hæc cathedra vna est, ob multos titulos, e. Quartus: in ea sedere debent Sacerdotes, & coram illis erecti stare seculares. f. Quintus: licet Prælati sint peruersi, potestate tamen fulgent ad præcipiendum, quibus & obediendum, quique honorandi. g. condere possunt leges, ligare, & absolueri. h. Sextus: Plurimum licet referat bona vita Prælati ac Prædicatoris, si tamen talis non fuerit: illi nihilominus obediendum, licet illis similis sit, qui dilatabant phylacteria &c. i.

§. 1. Aperiens Christus cisternam præcauet, ne quis in illam incidat, & spinas comburens, seruat triticum secundum legem.

§. 2. Super Cathedram. Licet omnes nos creauerit Deus quoad naturam aequales, disposuit tamen superiorum, & inferiorum inæqualitatem.

§. 3. In omnibus lucet ordo superiorum & inferiorum. Sic quoque decretum est, in omnibus legibus, naturali, scripta, & Euangelica.

§. Super Cathedram. Necessaria est cathedra, in qua ipse Deus nos docet, ubi vera sapientia.

§. 5. Ex suavissima Dei providentia erigitur in hoc mundo cathedra visibilis, cui nostrum subiecit intellectum.

§. 6. Secuta est doctrina cathedra Ecclesie, quam D. Paulus nominat columnam ac firmamentum veritatis.

§. 7. Necessaria est vna cathedra visibilis, que nos doceat, & eiusdem visibiles sint præceptores.

§. 8. In Eunuchis Candacis, & Centurione Cesare, ac in D. Paulo, nos docuit Deus subie-

ctionem debitam magisterio prælatorum Ecclesie.

§. 9. Vna est Ecclesia Cathedra: quia vna est eius doctrina, licet diabolus velit linguas confundere sicut in turri Babylonica.

§. 10. Vnitatem Cathedra sumitur ex vnitatem capitis, significata in tunica Christi contraposta velo templi.

§. 11. Similiter sumitur vnitatem Cathedra, ex vnitatem doctrina: quod Salomon declarat.

§. 12. Conseruat vnitatem doctrina, vnitatem idioma, in quo errauit Iudas: & hanc Romani ad suam conseruationem Reipublice procurarunt.

§. 13. Sumitur quoque Cathedra vnitatem, ex vnitatem Sacramentorum que eadem sunt, licet ministri sint diuersi.

§. 14. Soli in Cathedra sedere debent superiores & sacerdotes, coram quibus erecti in pedes stare debent Laici, licet quis sit Iosue Princeps, aut Imperatrix Eusbia, imo & ipse D. Hieronymus.

§. 15. Scribæ & Pharisei. Licet terreni sint

Pra-

Pralati, potestate tamen pollent ad iratianda caelestia: quibus & obediendum.

§. 16. Honorari debet Pralatus, licet malus; iniuriam illi factam Deus sibi censet irrogari: sicut capiti iniuria est qua capillis irrogatur.

§. 17. Quamvis fuerit Samsoni perniciosum, capillos sibi conderi, in quibus (cum consistebat) fortitudo. Idem iudicium de Ecclesia, dum eius sacerdotes & Pralati tanguntur.

§. 18. Potestatem habent Pralati absolventi, leges condendi, excommunicandi, proinde ex equo iure illi obtemperandum.

§. 19. Plurimum licet referat Prædicatoris, Pralatiq; boni as: porro si malus sit, quid dicat, non quia faciat, attendendum.

§. 20. Phylacteria ac fimbriae in propriam ordinabant gloriam, qua ad Dei et. n. honorem instituta, ac virtutum instrumenta.

HOMILIA XIV. DE OBEDIENTIA CATHEDRÆ ET PRÆLATIS.

Secundo die Martis Quadragesimæ.

Tunc locutus est Iesus ad turbas & ad discipulos, dicens: Super cathedram Moysi &c. Matth. 28.

OEESTE nobis hodie proponit Christus documentum per historiographum suum D. Mattheum; mukum conveniens auctoritati Prælatorum ac prædicatorum, multum auditoribus utile, multum denique honorificum sacrate suæ legi, divinæque doctrinæ: tanti autem refert hæc admonitio, ut D. Chrysol. eam censet, esse omnium, quas Christus nos docuit, vtilissimam: Præceptum tradere voluit, quod præcipit ad salutem conducit. Et ut tale cæteris strictius præcipit observari. Id suam opem iubet. Mandavit autem summo affectu, ac rigore. Declarat igitur, quod nequaquam, quia superior aut prædicator vitæ est dissolutus, ea de causa illi detrahenda sit negandaque debita reverentia, nec eius quoque doctrinæ refugandum, non esse eius doctrinam operibus mensurandam, nec dicta factis comparanda. Hoc tibi iubet & faciendum, quæ præcipit audire, ut ea opere perficias & eius non inspicere vitæ opera, ut illum aspernetis; aures auge eius doctrinæ salutari, oculos occlude eius vitæ immodesta: Super Cathedram Moysi (aut Christus) sederunt Scribae & Pharisei: q. d. Ipsi sunt, qui

modo pollent auctoritate, ac loco superiori, prælati sunt, ac magistri vestri: quæ vobis dicunt, facite, quando vobis præcipiunt, secundum id, quod cathedra eorum docet, nec eorum opera inquiratis curiosius. Appetunt mandata gravia hominibus ac ardua imponere, ad contumaciam veteris in populo reformationem, ut sint omnes perfecti, ea vero in se exequi, etiam minima, detrectant: hic omnis eorum conatus, ut vanam ex hominibus gloriam accipiant, dignitate sua superbiant, magnificent fimbrias, phylacteria dilatantes. Erant autem fimbriae satiolæ quadam coruleæ; de quibus oras, seu extremitates suis penulis faciebant; quibus pedes suos cooperiebant, quo significabant se tales esse, qui licet corpore in terra ambularent, animâ tamen sidera perirent.

Phylacteria verò erant membranz, quibus Dei lex inscribebatur, nempe de alogis, hæc de suis pilis suspendebant, ita ut ante oculos volitarent, quibus semper & vnicè legi divinæ attenti intentique insisterent. Hæc insignia magnificabant, id est, extollunt: ut illo modo ab hominibus pluris haberentur, maioriq; honore colerentur, & quocumque accederent, eum i se